



gemeente
Barneveld



Kulturhus Kootwijkerbroek



2 Colofon

Het Kulturhus Kootwijkerbroek is op donderdag 10 juli 2008 geopend door minister G. Verburg. Ter gelegenheid van de officiële opening geeft de gemeente Barneveld dit boekje uit. Hierin worden verleden, heden en toekomst van het Kulturhus Kootwijkerbroek door verschillende hoofdrolspelers beschreven. Het boekje is een blijvend aandenken aan de totstandkoming en officiële opening van het Kulturhus Kootwijkerbroek.

Eindredactie: Gemeente Barneveld,
Communicatie, L.W.H. Rebel

Foto's: Helmert van Reenen | Helmert.nl
S.F. Herder | Jumeler
Topos Architecten | Waddinxveen
Gemeente Barneveld
Wiep van Apeldoorn | Beeldsmaak (pag. 42, 44)

Vormgeving: Interface Communicatie | P.G.J.T. Mulder
www.ifcommunicatie.nl

Druk: Koninklijke BDU | Barneveld

Oplage: 1500 exemplaren

Kulturhus Kootwijkerbroek



“In het Kulturhus Kootwijkerbroek is iedereen welkom”



Het staat nog in mijn geheugen gegrift. Ik zat als kersverse Barneveldse wethouder in het college van B&W. Het gemeentehuis in het hart van Barneveld stond in de steigers en we bivakkeerden in “De Baronie” op het bedrijventerrein Harselaar. Allerlei punten passeerden in een B&W-vergadering de revue: één ervan was het Kulturhus Kootwijkerbroek. Eén van de wethouders moest dit project gaan trekken. Het had van alles met welzijn te maken en daarom was het besluit gauw genomen: wethouder Verweij moet het project gaan trekken. En er was haast bij, want de toegekende subsidies hadden een uiterste houdbaarheidsdatum.

Nu we ruim twee jaar verder zijn, kijk ik met dankbaarheid terug op dat destijds genomen besluit. Natuurlijk herinner ik me de eerste vergadering, waarin samen

met Gijs Schut, Jos Meesters en met ondersteuning van de toen kersverse projectleider Sybold Herder het project een vernieuwde start maakte en een stuurgroep werd ingesteld. Het was een vergadering waar geen eind aan leek te komen; zoveel dingen waren nog onduidelijk en vroegen om nadere keuzes. Het avondeten schoot er zelfs bij in. Maar niet zonder resultaat!

Constructief

Er is door alle betrokken partijen, en dan heb ik het met name over het dorpshuis, de woningstichting, Plaatselijk Belang en de medici rondom dokter Kroon, zeer constructief samengewerkt. Ook het gemeentebestuur heeft zich naar mijn bescheiden mening zeer meedenkend opgesteld als het gaat over de grondtransacties, de subsidiëring en ook bij zaken als de

terreinindeling en beplanting.

6 Via de projectleider, Sybold Herder, zijn de contacten met de provincie Gelderland, een zeer belangrijke financierder van dit grote project, op een opbouwende manier verlopen. De kwartaalrapportages vroegen soms nog om wat provinciale toelichting, maar kregen dan altijd een akkoord. Nu de einddatum van het project van 1 maart 2008 niet helemaal gehaald kon worden, deed de provincie daar niet moeilijk over. Ik weet zeker dat één van onze gasten bij de opening, gedeputeerde Esmeijer, zijn ogen niet zal kunnen geloven als hij ziet wat het is geworden: één van de grootste (en mooiste) Kulturhusen van Gelderland.

Nu ligt de toekomst open. Een toekomst waarin het Kulturhus Kootwijkerbroek (ik moet eigenlijk zeggen: De Essenburcht, 't Zorgkruispunt en Schoonbeek) de functie gaat krijgen: een plaats waar ouderen, jongeren, ja alle mensen uit Kootwijkerbroek een plek hebben en tot hun recht kunnen komen.

Glas

In het Kulturhus is veel glas verwerkt; niet zonder

betekenis. Het geeft iets van openheid aan: iedereen is welkom. Het Kulturhus is van alle Kootwijkerbroekers.

Graag spreek ik namens het gemeentebestuur van Barneveld de wens uit dat het Kulturhus de komende tientallen jaren een warm en uitbundig kloppend hart zal zijn van Kootwijkerbroek. En ook dat het bij alle Kootwijkerbroekers een onmisbaar stukje van het dorp zal zijn.

Tenslotte: tot mijn vreugde blijf ik betrokken bij het Kulturhus. Niet om jaarlijks subsidie te verstrekken aan De Essenburcht (daar hebben ze de gemeente helemaal niet voor nodig), maar wel om als lid van de Raad van Participanten zicht te mogen houden op de brede doelstelling van het Kulturhus, waarbij de bibliotheek, het ouderen- en jongerenwerk, cultuur, en nog veel meer, in een goed evenwicht en met een gezonde samenhang zich verder kunnen ontwikkelen.

Leen Verweij
Wethouder



“Kootwijkerbroek is klaar voor de toekomst”



Een stukje geschiedenis

Jaren geleden kreeg ik een 17e eeuwse landkaart van de Veluwe en de Vallei onder ogen. Na wat zoeken vond ik “Cootwijkerbroek”, dichtbij de uitgestrekte stuifzanden van “Cootwijck” en in het midden van eindeloze heidevelden. De molen stond er ook op! In gedachten ging ik terug in de tijd en probeerde me voor te stellen hoe mensen toen moeten hebben geleefd in het gebied, waar wij nu wonen.

Uit latere gesprekken met oudere Kootwijkerbroekers begreep ik, dat het hier vroeger geen vetpot was. In het buurtschap Essen bijvoorbeeld, werd voornamelijk op het land gewerkt; men had wat koeien, kippen, bijen en een varken rondom huis en schapen op de hei. In het algemeen was het hard werken voor weinig geld en dat is eeuwenlang nooit veranderd. Het bleef



zelfs zo tot ver in de twintigste eeuw. Eén ding werd bij de gesprekken duidelijk: men heeft in dit dorp, door de nood gedwongen, hard leren werken en veel zelf ondernomen. Die aangeleerde eigenschappen hebben de Kootwijkerbroekers nooit verlerd. Dit gegeven ligt ook officieel vast: cijfers van de Kamer van Koophandel geven aan, dat Kootwijkerbroek in de top van Nederland staat wat betreft het aantal zelfstandige ondernemers per inwoner van een gemeente.

In de jaren tachtig en negentig van de vorige eeuw heeft Kootwijkerbroek zich verder ontwikkeld. Er kwamen nieuwe woningen, scholen en winkels, maar dit alles was niet genoeg om de natuurlijke groei van de bevolking op te vangen. Bovendien was er geen uitzicht op belangrijke andere dorpsontwikkelingen. Het gevaar van vergrijzing doemde op: veel jonge mensen zagen geen reden meer om in het dorp te blijven en vestigden zich elders. Ook vroegen ondernemers zich af of hun bedrijfsmatige toekomst wel in ons dorp lag.

Nieuwe ontwikkelingen in Kootwijkerbroek

Toen overkwam ons in 2001 de MKZ-crisis en het dorp raakte in een shock. In die tijd was ondergetekende voorzitter van Plaatselijk Belang en Richard van der Zande voorzitter van de Ondernemersvereniging. Op een dag, in de zomer van 2002, stonden we met elkaar te praten en stelden vast, dat het niet goed ging met Kootwijkerbroek: de boeren hadden het moeilijk en veel niet-agrarische bedrijven hadden gebrek aan ruimte en mochten niet uitbreiden. Daarnaast was er nauwelijks zicht op toekomstige woningbouw in het

dorp. Het gevolg was, dat jongeren massaal wegtrokken naar plaatsen waar wel werk en woningen waren te vinden.

We constateerden ook, dat het spook van de vergrijzing het dorp langzaam maar zeker kapot zou maken, als niet op tijd zou worden ingegrepen. We spraken af om onze besturen voor te stellen een eigen dorpsontwikkelingsplan te maken. Plaatselijk Belang zou daarin het voortouw nemen, omdat het een breed plan moest worden, waarin alle dorpsbelangen zouden worden verenigd en waarbij draagvlak onder de inwoners essentieel was. De Ondernemersvereniging Kootwijkerbroek zou de ontwikkelingen op de voet volgen en aan het ontwikkelingsproces deelnemen zodra hun belangen ter sprake zouden komen.

En zo is het ook gegaan. De onderlinge samenwerking tussen de beide organisaties bleek uitstekend te verlopen en de Ondernemersvereniging haakte al snel bij het ontwikkelingsproces aan. Zij hadden een brede belangensfeer: genoeg woningen voor werknemers zijn toch ook in het belang van werkgevers...

Er werd een toekomstvisie voor het dorp ontwikkeld,



waarbij veel meer werd gedacht aan de mogelijkheden die Kootwijkerbroek en omgeving te bieden hebben, dan aan de moeilijkheden die werden ondervonden. Vanuit deze positieve benadering ontstond de visie, dat het dorp zijn natuurlijke groei zou moeten kunnen opvangen en verzorgen. Er ontstond dan een gezonde samenstelling van de bevolking (genoeg mensen in alle

leeftijdsgroepen), waardoor het dorp zijn bestaansrecht zou behouden. Het toekomstplan zou aandacht moeten schenken aan onderwerpen zoals wonen, werken, een bedrijventerrein, mogelijkheden voor middenstandsbedrijven (winkels e.d.) en sociaal/maatschappelijke voorzieningen.

Hoe bedrijvig is Kootwijkerbroek?

Een toekomstvisie hebben en deze geaccepteerd krijgen, zijn twee verschillende zaken. Wij stonden voor de uitdaging om naar onze overheden waar te maken, dat we als bevolking van Kootwijkerbroek op een positieve en professionele wijze zouden kunnen deelnemen aan onze eigen dorpsontwikkeling. We zochten dus naar een basis van legitimiteit, waarop we verder met de politiek zouden kunnen praten. De oplossing kwam in 2003, toen de Vereniging Plaatselijk Belang de financiële mogelijkheden kreeg om een wetenschappelijk rapport te laten maken door Plant Research International (Universiteit van Wageningen) met de titel: “Hoe bedrijvig is Kootwijkerbroek?” De conclusies van dit rapport werden op 26 september 2003, tegelijk met de toekomstvisie van Plaatselijk Belang Kootwijkerbroek door de opstellers gepresenteerd aan het college van burgemeester en wethouders, de gemeenteraad en de Reconstructiecommissie. Daarna werden beide rapporten officieel aan onze overheden aangeboden. Dit gebeurde in de raadzaal van ons gemeentehuis. Beide documenten bleken een waardevolle inbreng te vormen in de politieke discussie van dat moment.

Daarmee werden wij toen, als inwoners van Kootwijkerbroek, geaccepteerde gesprekspartners voor de partijen, die over de toekomst van ons dorp zouden beslissen. Het Wageningen-rapport werd indertijd gefinancierd door goede gevers, die anoniem wensen te blijven en aan wie Kootwijkerbroek veel dank is verschuldigd. Verder kwam de hulp op het juiste moment en die juiste timing is niet op waarde te schatten.

Een “Klankbordgroep Dorpsontwikkeling Kootwijkerbroek” werd in 2003 ingesteld, een werkgroep waarin Plaatselijk Belang en de Ondernemersvereniging Kootwijkerbroek zitting namen, naast vertegenwoordigers van de gemeente.

Het Kulturhus

In de positieve sfeer van dorpsontwikkeling die toen ontstond, kwamen in het dorp allerlei contacten tot stand. Zo bleek het Dorpshuis aan een nieuwe behuizing toe te zijn, dacht de huisarts aan de stichting van een medisch centrum en wilde Plaatselijk Belang woningen voor ouderen in het dorp. Er werd al snel gesproken over een combinatie van deze activiteiten.

Het toeval wilde, dat de provincie Gelderland in die jaren het Kulturhus-concept lanceerde. De basisgedachte daarbij was het versterken van de leefbaarheid in woonkernen door een combinatie van sociaal-maatschappelijke activiteiten onder één (figuurlijk) dak te brengen, met een gezamenlijke programmering en een algemene leiding. Deze denkwijze sloot geheel aan bij de plannen van Kootwijkerbroek en daarom werd verder gedacht langs de lijn van het Kulturhus-concept.

In 2006 werd ons Kulturhusplan door de provincie voor realisatie geselecteerd. Belangrijke subsidiebedragen werden daarmee verkregen om het project tot leven te brengen en in leven te houden. Dit resultaat kon mede worden bereikt door het vele werk dat de gemeente Barneveld in deze aangelegenheid heeft verzet en de alertheid van onze bestuurders om het project steeds op passende momenten bij de provincie opnieuw in beeld te brengen. Intussen had de gemeente zich bij de Kulturhus-initiatiefnemers aangesloten met de intentie om zowel een bibliotheekvoorziening als muziekonderwijs en het ouderen- en jongerenwerk in het nieuwe concept onder te brengen.

Kootwijkerbroek is klaar voor de 21ste eeuw en biedt nu de gewenste toekomstperspectieven aan de huidige inwoners en nieuwe generaties na ons.

Niek van den Brink

*Oud-voorzitter Vereniging Plaatselijk Belang Kootwijkerbroek en Omstreken
Lid werkgroep/projectgroep Kulturhus Kootwijkerbroek
(namens Plaatselijk Belang Kootwijkerbroek)
Voorzitter Raad van Participanten Kulturhus Kootwijkerbroek*



“Een open, toegankelijk en huiselijk gebouw”



Het loopt tegen het einde van 2002 als Woningstichting Barneveld Topos Architecten benadert voor het maken van een studie voor een wooncomplex met een zorgkruispunt. De locatie nabij de brink aan de Paltrokstraat is hiervoor beschikbaar. Woningstichting Barneveld heeft haast vanwege het feit dat het zorgkruispunt snel moet worden gerealiseerd, omdat anders de kwaliteit van de 1^e lijns-zorgverlening in Kootwijkerbroek in het gedrang zou kunnen komen. Dit zou een slechte ontwikkeling zijn voor Kootwijkerbroek. De eerste schetsen tonen een woonzorgcomplex, dat in schaal en maat aansluiting zoekt met de bestaande bebouwing. Ten zuiden van de locatie, richting de Essenerweg, is door de gemeente een vlek ingetekend waar mogelijk een nieuw dorps huis met sporthal wordt gerealiseerd. De ontwikkeling van het zorgkruispunt kan hier niet op wachten, maar ondanks

alle inspanningen van Woningstichting Barneveld wordt de planontwikkeling echter vertraagd.

De initiatieven voor een Kulturhus in Kootwijkerbroek zorgen voor een nieuwe studieopdracht: ontwerp een Kulturhus waarin een zorgkruispunt, seniorenwoningen, een dorps huis en een sporthal zijn ondergebracht. Een omvangrijk plan voor een kleine gemeenschap als Kootwijkerbroek. In de loop van 2004 krijgen de verschillende onderdelen van het Kulturhus steeds sterker vorm. Het realiseren van een sporthal blijkt niet haalbaar. Het dorps huis en de woningen met zorgkruispunt worden niet in één gebouw, maar in twee aparte gebouwen ondergebracht. Omdat het realiseren van het dorps huis in hoge mate afhankelijk was van het verkrijgen van subsidiegelden, moest het mogelijk blijven het zorgkruispunt apart van het dorps huis te

realiseren. Een omvangrijk plan snel realiseren is vrijwel onmogelijk. Het zou daarom nog tot het einde van 2006 duren alvorens de ontwerpen en de financiële onderbouwingen definitief waren. Alle betrokken partijen waren er zich van bewust dat een lange adem noodzaak was.

Creatieve energie wordt tastbaar

De start van de bouw is dan ook een bijzonder moment. De keer op keer op papier getekende lijnen worden omgezet naar werkelijkheid. De creatieve energie, die de voorgaande periode in het ontwerp is gestoken, wordt tastbaar in de vorm van een echt gebouw. Op 12 april 2007 vindt de officiële start van de bouw van het nieuwe Kulturhus plaats. De bouw van het woonzorgcomplex en zorgkruispunt is dan inmiddels al gestart.

Topos Architecten heeft van het Kulturhus als totaal een ensemble van twee moderne gebouwen willen ontwerpen, die goed aansluiten op de bestaande omgeving en letterlijk en figuurlijk een nieuwe ontmoetingsplek vormen voor alle Kootwijkerbroekers. De

plek ligt weliswaar enigszins aan de rand van het dorp, maar is zó vormgegeven dat ze goed zichtbaar is vanuit het dorp.

Aan een pleinachtige ruimte liggen zowel de entree van het zorgkruispunt als de entree van het dorpshuis. In het zorgkruispunt zijn ruimten voor huisarts- en tandartspraktijk, fysiotherapie, jeugdzorg en psychologie ondergebracht. Het zorgkruispunt wordt omringd door appartementen aan een fraai overkapte binnenhof. Dit atrium schakelt de verschillende bouwdeelen en functies (wonen en zorg) aan elkaar. De entree van het wooncomplex is ruim en licht. Het atrium biedt ruimte voor het organiseren van gezamenlijke activiteiten. De ruimtelijke beleving ervan wordt vergroot door de eigenzinnige bruggen naar de entrees van een aantal woningen op de verdieping. Het zorgkruispunt toont in de gevel een eigen expressie en gevelafwerking ten opzichte van de appartementen.



Het dorpshuis vormt de culturele ontmoetingsplek voor Kootwijkerbroek en omgeving. Het is voorzien van een grote multifunctionele feest- of theaterzaal, vergader- en ontmoetingsruimten voor diverse plaatselijke verenigingen, de muziekschool en de bibliotheek. De grote zaal van het dorpshuis is herkenbaar door zijn eigen afwerking met verticale ruwe houten delen. Er omheen zijn de facilitaire ruimten, vergaderzalen, foyer en bibliotheek gelegen. De transparante hoofdentree van het dorpshuis richt zich uitnodigend naar het centrum van het dorp en toont wat zich binnen afspeelt. In de uitwerking van de architectuur sluit het dorpshuis enerzijds aan op de kleinschalige woonbe-

bouwing van het wooncomplex met het zorgkruispunt en anderzijds op de grotere schaal van de bedrijfspanden en boerderijen rondom de Essenerweg.

Het ontwerpen en uitwerken van het Kulturhus Kootwijkerbroek heeft ons de kern Kootwijkerbroek doen leren kennen als een hechte, zelfstandige gemeenschap waar men respect heeft voor elkaar. Het Kulturhus Kootwijkerbroek is er dankzij saamhorige volharding van alle betrokken partijen gekomen. Intensieve samenwerking in alle openheid. Respect vóór en vertrouwen in elkaar heeft zijn weerklank gevonden in het uiteindelijke eindresultaat. Een open, toegankelijk en huiselijk gebouw, waar een ieder zijn plek kan vinden en zich kan ontspannen of inspinnen.

Topos Architecten is trots op het bereikte eindresultaat en hoopt dat het Kulturhus zich in de toekomst waarmaakt als een onmisbare plek van samenkomst voor de bewoners van Kootwijkerbroek en omgeving.

Ronald de Rooij en Katinka van der Koogh
Topos Architecten

“Ik voel me verbonden”



Twee jaar lang ben ik verbonden geweest met het project Kulturhus Kootwijkerbroek. Intensief. Het was een bijzonder project van bijzondere mensen. Mensen over wie veel te zeggen is, zoals de kenmerken die ze delen: doorzettingsvermogen, betrokkenheid, een zekere eigenwijsheid, doelgerichtheid, zelfredzaamheid. Ze verstaan de kunst van het regelen, ze hebben een groot hart voor hun gemeenschap en voelen zich verbonden met het welzijn van die gemeenschap. Herkenbaar.

Mijn opdracht bestond uit drie onderdelen: zorgen dat de gebouwen tijdig werden opgeleverd in verband met de subsidievoorwaarden van Europa en de provincie; een zogenoemde horizontale programmering formuleren met een brede samenstelling van gebruikers; en het opzetten van een beheersorganisatie voor de

exploitatie van het geheel na realisatie. Uitdagens. Omdat de subsidiebeschikking in maart 2006 werd afgegeven en ik in juli pas aantrad, waren er nog 20 maanden om alle einden te verbinden.

De verbinding tussen de drie lokale initiatieven was jaren eerder al gelegd. Elders in dit boekje leest u daar meer over. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat er in de periode dat projectwethouder Verweij aantrad en mij erbij haalde, eerder sprake was van ontbinding. Vóórdat ik begon, werd het mij nog afgeraden door een aantal mensen: “Wespennest...”. Voor mij reden te meer om het wel te doen. En ik was immers nog nooit gestoken door een wesp. Ik vond dat het project een te groot maatschappelijk belang had om te floppen. Makkelijk was het nooit. De problemen en risico's voor alle participanten waren groot – het geloof in het

20 project gelukkig ook. “Effe dimmen”, was een tijd stopwoord in de stuurgroep. DIM – Denken In Mogelijkheden. Weer een uiting van de veerkracht van de hoofdrolspelers.

Wat was dan mijn rol? Ingehuurd door de gemeente (als eindverantwoordelijke in verband met de subsidies) mocht ik sturen, coördineren, overleggen, verantwoorden, masseren, verbinden, uitdagen, functioneel ruzie maken, dealen, anderen hun gang laten gaan, omzeilen, creatief oplossen, procedures volgen, contracten maken, ruimen, uitzoeken, vragen beantwoorden, adviseren, registreren, poot stijf houden, beetje toegeven – samengevat, de dingen die een projectleider doet. Het leuke van deze rol is dat ik iedereen sprak en verbindingen kon leggen: van de politiek tot de omwonende tot de timmerlui. Elke dag wat nieuws.

Nu is er verbinding gemaakt. Op het terrein van twee hectare staan twee bijzondere gebouwen die hun luifel pormantig de lucht insteken. Uitnodigend. Het



Kulturhus als nieuw bindmiddel in het dorp. Binnen zijn vele gebruikers verbonden in verschillende vormen, met als rode draad de horizontale programmering. Alles onder het toezicht van de Raad van Participanten. De verbindingen zijn eindeloos: Woningstichting met Kruiswerk, Gebruikersvereniging Zorgkruispunt met vijf leden, vijf participanten in de Raad, Vereniging Essenburcht als spin in het web, Veluwehonnk met de SWOB – verzin er één en het kan. Mooi.

Succes allemaal. Jullie werk begint nu echt. Ik mocht jullie een eindje op weg helpen. Ik voel me verbonden.

Sybold Herder
Projectleider Kulturhus Kootwijkerbroek



De geschiedenis van Schoonbeek

22



23

Het Kulturhus Kootwijkerbroek, Schoonbeek en 't Zorgkruispunt zijn gevestigd aan de Schoonbeekhof. Een straatnaam met een rijke historie. Huisarts Kroon heeft – tussen de bedrijven door – onderzoek gedaan naar de geschiedenis van Schoonbeek.

“Aan de Kosterijweg, ter hoogte van de huidige Rehobothstraat 42, stond tot 1975 een boerderij, die de naam Schoonbeek droeg. De boerderij moest wijken voor de nieuwbouw van de Rehobothschool en de praktijk van dr. Leeuwenburgh. De familie Van den Brink was de laatste bewoner van de boerderij. Mevrouw Top-van den Brink is nog in de boerderij geboren. Zij herinnert zich, dat Schoonbeek één van de oudste boerderijen van Kootwijkerbroek was. Haar vader kocht de boerderij van zijn stiefmoeder. Deze was eerder getrouwd geweest met Hendrik Huisman

(een neef van de bekende drie Huismannetjes uit Garderbroek). De boerderij was erg vochtig, er huisden veel ratten en muizen en lag langs een beek, de Kleine Beek. Deze beek was zó helder, dat je de vissen erin kon zien zwemmen. Het water werd door haar moeder gebruikt om de was te doen. Het was zelfs schoner dan het water uit de pomp.

In de boerderij was vóór de Tweede Wereldoorlog een winkel gevestigd voor allerlei spullen zoals kandij, suiker, klompen en petroleum. Toentertijd kwamen bewoners uit Essen over de hei langs de beek naar het dorp lopen en deden boodschappen in deze winkel. Mevrouw Top herinnert zich de winkeldeur met de bel, maar na de verbouwing verdwenen de bel en de bedstee's.

Aan de Kosterijweg staat nog steeds een huis van

Jannetje van Manen met de naam Nieuw Schoonbeek. De beek waar het Kulturhus Kootwijkerbroek aan staat komt uit in de Kleine Beek en is hier een bron van. Mogelijk werd dit deel in het verleden in de volksmond wel Schoonbeek genoemd”.

Oudste vermelding van Schoonbeek

“De oudste vermelding van deze boerderij vond ik in de doopboeken van Kootwijk:
1738 – 2 april

Evertje, Aerts Woutersz en Grietje Aerts, egte dogter op Schoonderbeek in't Kootwijckerbroek
Later werden nog twee broers gedoopt (Hendrik op 17-12-1741 en Wouter op 03-10-1745), maar bij hen staat de naam Schoonderbeek niet vermeld.

De ouders van Evertje waren in hetzelfde Kootwijkse kerkje een jaar eerder getrouwd:
1737 – 21 Junij

Aert Woutersz j.m. geboortig uit het Garderbroek ende Grietje Aerts j.d. woonende in 't Kootwijckerbroek

Evertje trouwde met Klaas Barendsen, die in 1786

overleed. Daarna werkte ze als spinster. Ze had nog een tijdje een knecht: Jan Mulder. We komen hem tegen op een lijst uit 1798 met namen van mannen die een wapen konden dragen als er oorlog kwam.

Evertje en Klaas kregen, voorzover bekend, twee zonen: Barend en Willem. Willem werd op 24-12-1772 gedoopt in Kootwijk. Zijn zoon Klaas was in 1827 overigens “tapper” in “De Kroon” en “Het Wapen van Gelderland” in Barneveld.

Een kleindochter van deze Klaas, Elisabeth Hendrika (*13-01-1859), trouwde op 17-09-1880 in Barneveld met ene Dirk Kroon (*1956), zoon van Johannes Kroon en Aaltje Harmsen van der Vliet. Deze “Dirk” is echter totaal geen familie van mij!

Op Schoonbeek woonde in 1826 de in 1792 geboren Bessel van de Peut. Blijkbaar hadden de nazaten van Evertje Aerts de boerderij moeten verkopen.

Bij de naamgeving onder Napoleon nam zij de achternaam “Schoonbeek” aan en werd hierbij de moeder

van alle Schoonbeken op de Veluwe. Ook in Groningen zijn er tegenwoordig veel Schoonbeken, maar die stammen niet van deze boerderij af.

Haar voorgeslacht kwam ook uit Kootwijkerbroek. Helaas is mij onbekend of dat voorgeslacht ook op deze boerderij woonde.

Nog even terug naar de oudste vermelding uit 1738: Grietje Aerts werd gedoopt op 4 december 1709 in Kootwijk en was een dochter van Aert Hejmansen en Disjen Eijberts van 't Cootwijckerbroeck onder Kootwijk.

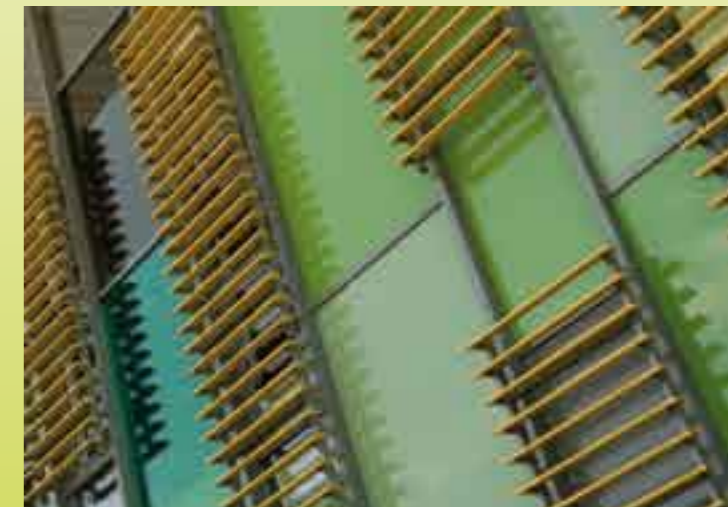
Zij trouwden op 3 oktober 1697 als *Aert Heimensen, soone van Hem Petersen en Disjen Egberts uijt het cootwijckerbroek, doghter van Egbert Crijnen*

Deze Disjen heete eigenlijk Arisjen en werd gedoopt 8 januari 1671. Zij was een dochter van Egbert Crijnen int Cootwijckerbroek.

Egbert werd gedoopt in 1638 als zoon van Crijn Egberts.

Kortom: het zou kunnen dat al deze mensen al op Schoonbeek in Kootwijkerbroek woonden. Dan zou de geschiedenis van deze naam teruggaan tot ene Egbert uit de 16^e eeuw”.

Dirk Kroon



“De trots van vrijwilligers”



Vrijwilligers vormen de smeerolie van een leefbare samenleving. Dat men daarbij soms over een lange adem moet beschikken, blijkt ook uit deze bijdrage van mijn hand.

Oude locatie Jan van der Heijdenstraat

Het Dorpshuis, opgericht in 1963, heeft haar locatie betrokken in 1970. Talloze verenigingen en organisaties vonden hier huisvesting voor hun activiteiten. Dat Kootwijkerbroek een bedrijvig dorp is, bleek ook uit de grote deelname van iedereen aan deze activiteiten. Of het nu gaat om een zangvereniging, vrouwenvereniging, sportvereniging, schietvereniging, etc.... iedereen heeft behoefte aan een dak boven het hoofd. Al in het begin van 1990 bleek de noodzaak om te komen tot verbouwen, want de ruimte bleek ernstig tekort te schieten. Een tijdelijke oplossing was de

uitbreiding van een zaal, maar het was al snel duidelijk, dat dit bij lange na niet voldoende zou zijn. Voorzichtig werd gedacht aan een grotere uitbreiding, maar het bleek al snel, dat dit op de huidige locatie niet realiseerbaar was. Ook het parkeren rondom het Dorpshuis werd steeds problematischer. Het duurde echter tot 1999 dat er tijdens een hoorzitting van de gemeente voorzichtig ideeën werden geopperd om te verhuizen naar een nieuwe locatie. Dit idee vond een goede voedingsbodem bij de wethouder van de gemeente Barneveld en in overleg met het bestuur werd besloten om een heel nieuwe plek te zoeken. Het gebouw was inmiddels technisch verouderd en we moesten op zoek naar meer ruimte voor het parkeren.

Nieuwe locatie Schoonbeekhof

De gesprekken met de wethouders en de stedenbouw-

kundige van de gemeente kwamen in een stroomversnelling. Waar konden we in Kootwijkerbroek grond vinden, waarop de nieuwbouw kon worden gerealiseerd? Veel locaties werden door het bestuur van de vereniging in overleg met de stedenbouwkundige beoordeeld. Geen eenvoudige procedure, maar uiteindelijk werd in 2001 een kavel gevonden dat aan onze eisen voldeed. In overleg met de toenmalige wethouder werd door de gemeente een terrein aangekocht van ca. 19.000 m², waarop onze plannen vorm konden krijgen. Maar het duurde nog tot 2003 om alle neuzen dezelfde kant op te krijgen. Op 28 augustus 2003 werd de eerste vergadering belegd tussen de initiatiefnemers, te weten: de gemeente Barneveld, Vereniging Plaatselijk Belang, Vereniging Het Dorpshuis, Woningstichting Barneveld en 't Zorgkruispunt. Het was ons inmiddels wel duidelijk geworden, dat het belangrijk was om alle plannen in Kootwijkerbroek integraal te benaderen.

EPD- en Kulturhussubsidie

Er volgde een lange tijd van vergaderen en overleggen en de eerste subsidieaanvraag voor EG- en Kulturhus-

subsidie werd ingediend bij de provincie Gelderland. In deze aanvraag was ook sprake van het bouwen van een sporthal. Onze teleurstelling was groot toen deze aanvraag niet werd gehonoreerd. Wij zaten echter niet bij de pakken neer, maar bereidden plannen voor om een herziene afgeslankte aanvraag te doen. En op 28 maart 2006 werd het groene licht gegeven: een EPD-subsidie van € 1.290.294 en een Kulturhussubsidie van € 300.000 werden toegekend en nu konden wij met volle vaart uitvoering geven aan onze plannen. De noodzaak om in een korte tijd (twee jaar in verband met subsidievoorwaarden) heel veel werk te verzetten, werd ook door de gemeente ingezien. In juli 2006 werd een externe projectleider aangesteld om alle processen tot een goed einde te brengen.

Achteraf bezien een hectische tijd van aanbestedingen, bouwvergaderingen, gesprekken met financierders en de ontwikkeling van de oude locatie.



Beheersorganisatie

Separaat aan deze ontwikkelingen werden vele vergaderingen gewijd aan de eis om een Kulturhusorganisatie op poten te zetten. Daarvoor was een goede beheersorganisatie en een goede programmering nodig. En hier bleek maar weer het voordeel, dat er vanaf het begin verschillende partijen met elkaar in gesprek waren. Binnen relatief korte tijd kon overeenstemming worden bereikt over de beheersorganisatie en werd er hard gewerkt om tot een goede programmering te komen.

Klaar voor de toekomst

Het resultaat mag er zijn: prachtige, architectonisch hoogstaande gebouwen die een aanwinst zijn voor Kootwijkerbroek. Daarbij een organisatie, die voor de toekomst waarborgt, dat er prima voorzieningen in Kootwijkerbroek blijven bestaan. Een wooncentrum voor de ouderen, een zorgkruispunt en een multifunctioneel centrum met een prachtige bibliotheek, een muziekschool, alle verenigingen in Kootwijkerbroek die een prachtige accommodatie tot hun beschikking krijgen, een huiskamer voor ouderen en voldoende mogelijkheden voor iedereen in Kootwijkerbroek die zaalruimte nodig heeft.

Als titel voor mijn bijdrage heb ik gekozen “De trots van vrijwilligers”. Daarmee wil ik zeker niet de rol van andere partijen bagatelliseren. Vooral de gemeente Barneveld en Woningstichting Barneveld hebben daarin een zeer belangrijke bijdrage geleverd. Het blijkt, dat de samenwerking van professionals met vrijwilligers een prima resultaat kan opleveren.

Ik vind het een prestatie van formaat, dat heel veel vrijwilligers dit mede hebben kunnen realiseren. Maar de prestatie zal nog groter blijken te zijn als onderstaande doelstelling blijvend door iedereen wordt geaccepteerd en ingevuld. Dan mogen wij met recht zo trots als een pauw zijn.

Het Kulturhus Kootwijkerbroek beoogt de leefbaarheid van het dorp en het bijbehorende buitengebied blijvend te bevorderen door maatschappelijke, sociale, culturele en –mogelijk– economische activiteiten in deze gebouwen te doen plaatsvinden. Welzijn, zorg en cultuur zullen in deze gebouwen vorm krijgen.

Gijs Schut

Voorzitter Vereniging De Essenburcht

“Een bijdrage leveren aan de leefbaarheid van Kootwijkerbroek: daar zijn wij trots op!”



Het is zover. Na veel overleg en hard werken is in juli 2008 het Kulturhus in Kootwijkerbroek geopend. Vele betrokkenen, waaronder Woningstichting Barneveld, hebben zich gezamenlijk ingespannen om dit resultaat te bereiken. Trots, oprecht trots zijn wij op het resultaat. Een uniek concept waar wonen, zorg en welzijn samenkomen op één centraal punt in de vorm van appartementencomplex Schoonbeek, 't Zorgkruispunt en dorps huis De Essenburcht.

Als woningstichting zijn we erg trots te hebben meegeewerkt aan het bouwen van dit mooie project, specifiek het appartementencomplex en het gezondheidscentrum. Een prachtig eigentijds, karakteristiek vormgegeven gebouwencomplex vormt nu een prominent 'sieraad' voor Kootwijkerbroek. Toch zit onze grootste trots niet aan de 'stenen kant'.

Nog trotser zijn we erop dat wij mede een bijdrage hebben kunnen leveren aan de leefbaarheid van Kootwijkerbroek. Dit project brengt wonen, zorg en welzijn bij elkaar op één centrale plek. De hele gemeenschap van Kootwijkerbroek heeft er tot in lengte van jaren op een of andere wijze profijt van. Hoewel het project gelegen is aan de rand van het dorp, zal het in feite het bruisende middelpunt van de dorpsgemeenschap zijn. Dat het Kulturhus Kootwijkerbroek 'leeft' in het dorp is een ding dat zeker is. Dat bleek al wel uit het groot aantal belangstellenden tijdens één van de eerste informatiebijeenkomsten.

Appartementencomplex Schoonbeek

Woningstichting Barneveld heeft 40 appartementen gebouwd: 35 voor senioren uit Kootwijkerbroek waarvan een aantal met een zorgindicatie en 5 woningen

voor Stichting de Vijgenboom, voor mensen met een lichamelijke en/of verstandelijke beperking. Maatwerk in de woningtoewijzing en samenwerking met de thuiszorgorganisaties heeft geleid tot een gevarieerde bewonerssamenstelling. Het streven is voor hen te komen tot een aanbod van 24-uurs zorg op locatie. Voor de ouderen in de appartementen kan, naast personalarmering, een zorgaanbod op basis van indicatiestelling worden geboden. Van huishoudelijke en persoonlijke verzorging, behandeling door een fysiotherapeut, een ergotherapeut, logopedist en diëtist tot verpleging en aanvullende verpleeghuiszorg thuis. De komst van het complex bevordert tegelijkertijd de doorstroming op de lokale woningmarkt. De 35 senioren laten namelijk allemaal een woning achter. Een welkome bijkomstigheid bij een overspannen woningmarkt waarmee we in onze gemeente hebben te maken.

Interessant is de achtergrond van de naam van het appartementencomplex. Deze heeft niet voor niets de naam 'Schoonbeek' gekregen. De naam is, evenals de weg 'Schoonbeekhof', een historische verwijzing naar

de watergang die langs het gebied loopt alsook naar de voormalige boerderij 'Schoonbeek'. Deze heeft aan de Kosterijweg gelegen ter hoogte van de huidige Rehobothschool en de woning van voormalig huisarts C.A. Leeuwenburgh. Een herkenbare, toepasselijke naam voor de lokale gemeenschap.

Unieke toevoeging

Een unieke toevoeging voor Schoonbeek is 't Zorgkruispunt. Een centraal punt voor een breed scala aan eerstelijns zorgvoorzieningen voor de inwoners van Kootwijkerbroek en omgeving. Een huisartsenpraktijk met apotheek, een tandarts, de wijkverpleegkundige, fysiotherapie, manuele therapie, podotherapie, huidtherapie, een consultatiebureau voor ouderen, maar ook jeugdzorg en een verloskundige vinden hier allemaal hun plek.

Inwoners van Kootwijkerbroek zijn voor specifieke eerstelijns medische en paramedische zorg niet langer afhankelijk van Apeldoorn of Barneveld. 't Zorgkruispunt zal dit gaan aanbieden vanuit het multifunctionele, moderne gebouw.



Tot slot, Kulturhus Kootwijkerbroek is één van de grootste Kulturhusen van de provincie Gelderland. Niet alleen wij maar de hele Kootwijkerbroekse gemeenschap mag trots zijn op dit prachtige project. De bouwers zijn vertrokken en de gebruikers brengen het Kulturhus tot leven. Wij hebben er alle vertrouwen in dat deze unieke voorziening tot in lengte van jaren zal bijdragen aan de leefbaarheid van Kootwijkerbroek.

J.M.M. Meesters

Directeur Woningstichting Barneveld



“Het Zorgkruispunt als prominent medisch centrum”



Na een lange tijd van voorbereiding is het dan eindelijk zover en in dit boekje leest u er alles over: het nieuwe Kulturhus in Kootwijkerbroek met daarin het Zorgkruispunt als prominent medisch deel. We zijn blij dat we dit mooie gebouw na 7½ jaar voorbereiding eindelijk aan u kunnen presenteren.

Waarom heb ik, als verstokte solist, de keuze gemaakt om te verhuizen naar een gezondheidscentrum?

Zo'n tien jaar geleden, toen de huisarts vaak een “normpraktijk” had en veel zelf deed (inclusief de bevallingen), kwamen er steeds meer geruchten over een grijze golf, die over Nederland zou gaan komen. Omdat de vergrijzing evenmin aan huisartsen voorbijgaat en ook mijn haar al begon te verzilveren, dreigde er een enorm huisartsentekort te komen. Om dit tekort op te vangen, was er mijns inziens maar

één oplossing mogelijk: zorgen dat alle huisartsen, verpleegkundigen en andere zorgverleners bij elkaar in één gebouw zouden werken om door samenwerking en werkverdeling ook voor toekomstige Kootwijkerbroekers medische zorg mogelijk te (blijven) maken.

Door ons huidige team van drie huisartsen, een praktijkondersteuner, door middel van overleg en het delegeren van taken aan de wijkverpleegkundige, door onze goede samenwerking met de jeugdarts en de jeugdverpleegkundige, gezamenlijke projecten met de fysiotherapeut, etc., kunnen we zeggen dat het oorspronkelijke doel is bereikt en we hopen de komende jaren de medische zorg op een gezond niveau te kunnen handhaven.

Hoe verliep de bouwgeschiedenis?

36

In oktober 2000 ben ik met de plannen begonnen. Ik zag in mijn gedachten al een mooi centrum tegenover het pastoriebos aan de Veluweweg. Met potlood maakte ik schetsen, niet wetend dat ik nu heel blij ben dat op deze locatie nog keurig grasland ligt. Inmiddels is dit land met de Willemshoeve de plek waar ik straks oud hoop te worden tussen mijn schapen en het paard van mijn dochter. Toen dacht ik aan een mooi pand voor alle dokters uit Kootwijkerbroek en Stroe en in november besprak ik deze plannen met dokter Marjan Wagner uit Stroe. Zij wilde liever in Stroe blijven, dus toen lag het plan even stil.

In juni 2001 ben ik met wethouder Bakkenes gaan praten, nadat ik mijn oog op het maïsland van Anton Davelaar had laten vallen. Achtereenvolgens werden Evert van de Beek van de diaconie (met hun plannen voor een bejaardenhuis), Mijndert Blanken van het Kruiswerk, Olga Smit namens de verloskundigen uit



Barneveld en tandarts Adriaan Ramp benaderd. Iedereen was enthousiast. In oktober werd contact gezocht met de innoverende fysiotherapiepraktijk van Frans de Bruijn. De Medifit-formule was nieuw en sprak ons als huisartsen erg aan. We hadden toen zelfs ideeën voor een therapeutisch zwembad bij ons complex, wat zowel door de fysiotherapeuten, het schoolzwemmen en de senioren kon worden gebruikt. De heer Jongman van de gemeente zag er ook wel wat in. Helaas (ik bedoel natuurlijk: gelukkig) zag de gemeenteraad niets in dit soort bovenregionale plannen.

Kootwijkerbroek was natuurlijk “slechts” het 3^e dorp van de gemeente. Het moest niet gekker worden. Helaas ging de koop van het maïsland niet door en



leek het plan van tafel, maar gelukkig was ik niet de enige initiatiefnemer in het dorp. Een maand later zat ik aan tafel bij diaken Evert van de Beek op de Topperbinnenweg om verder te praten met de mensen van de “bejaardenhuisplannen”: Ton v/d Belt van Nebo, Niek van de Brink van de Vereniging Plaatselijk Belang en Gijs Schut van de Vereniging Het Dorpshuis. We legden al onze plannen eens naast elkaar en we kwamen tot de conclusie dat mijn plannen het beste zouden kunnen worden gerealiseerd door Woningstichting Barneveld binnen het verzorgingshuisproject. En zo werd op 16 april 2002 tijdens de jaarvergadering

van de Vereniging Plaatselijk Belang door Ton van den Belt en diaken Evert-Jan Bos het “Chateau Amicon”-project gelanceerd, een woon-zorgcomplex voor oud-agrariërs met verzorging, enkele stallen, een weijtje, vee en, ik hoor het hem nog zeggen: een klein kamertje voor dokter Kroon.

Het project kreeg weer vaart. Jacques van Mourik van Woningstichting Barneveld werd enthousiast, er werden vergaderingen belegd in Norschoten met allerlei betrokkenen en we stelden een programma van eisen op. Begin 2003 waren we zover. De leiding werd overgedragen aan Woningstichting Barneveld en het project kreeg iedere maand verder gestalte. Architectenbureau Topos werd ingeschakeld en de eerste tekeningen voor een woonzorgcomplex met Zorgkruispunt werden gemaakt. Helaas (of moet ik wéér zeggen: gelukkig) werd de rem op het project gezet. Vereniging Het Dorpshuis wilde ook meedoen en kon profiteren van de Kulturhus-gelden. Samen met ons zou dit meer kans geven, dus hebben we een jaartje gewacht totdat de Vereniging Het Dorphuis net zover was als wij. En zo is het verder gegaan. Er is veel

37

vergaderd, veel oponthoud geweest door afwijzing van de eerste subsidie-aanvraag maar uiteindelijk zijn we er toch gekomen. Het Kulturhus is er gekomen, inclusief een Zorgkruispunt en het woonzorgcomplex.

De naam Zorgkruispunt is bedacht nadat het Kruiswerk West-Veluwe zich bij de plannen aansloot. We noemen het nadrukkelijk géén gezondheidscentrum, omdat we geen gezondheid kunnen geven, maar slechts zorg kunnen bieden.

Een kruispunt is ook heel symbolisch. In eerste instantie wilden we een soort ANWB-paal in het midden van onze centrale hal neerzetten met als richtingaanwijzers de diverse zorgverleners. Om esthetische redenen is dit niet gebeurd, maar het idee is duidelijk.

De patiënt staat centraal in het Zorgkruispunt en kiest uit de diverse “winkeltjes” de zorgverlener, die hij nodig heeft.

Daarnaast vinden we het als christelijke huisartsen ook mooi dat het kruis midden in de naam staat. Daar heb je als christen een speciale band mee.

Voor mijzelf zie ik ook een verbinding van de verticale balk tussen de hemel en de aarde met de horizontale

balk van de onderlinge relaties op deze wereld mee. God liefhebben boven alles, maar ook je naaste als jezelf.

Als huisartsenpraktijk hebben we dan ook als missie een Bijbeltekst uit Mattheüs 7 over deze patiëntenrelatie gekozen: “Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus”. Anders gezegd: behandel je collega’s en je patiënten zoals jezelf behandeld zou willen worden. Dat vereist extra inspanning en we hopen dat ook in deze nieuwe setting binnen de Kulturhus-structuur te kunnen doen.

We hopen en bidden dat God, waarin we geloven, zowel ons als zorgverleners als de activiteiten, die we hier willen ontplooiën, wil zegenen. Gezien Zijn hulp in alle ontwikkelingen van het voortraject heb ik daar het volste vertrouwen in.

Dirk Kroon

Apotheekhoudend huisarts

Huisartsenpraktijk Het Juk

Mirjam Bakker

Voorzitter Gebruikersvereniging ‘t Zorgkruispunt



“Lezen blijft voor iedereen bereikbaar”



De nieuwe bibliotheek in het Kulturhus Kootwijkerbroek is een mijlpaal in de geschiedenis van de Barneveldse bibliotheek. Al in 1990 zijn er serieuze gesprekken geweest tussen de gemeente Barneveld en het toenmalige bestuur van de bibliotheek om in Kootwijkerbroek een bibliotheek te realiseren. Dat lukte toen helaas niet. Daarom waardeer ik het huidige initiatief en vind ik het doorzettingsvermogen van de initiatiefnemers zeer bewonderenswaardig.

Een leefbaar platteland betekent een platteland waar het goed leven en werken is. Dat betekent een gezonde economie en een sterke sociale basis. Het betekent óók dat er een voorzieningenniveau is, dat is afgestemd op de behoeften van de bewoners. Een vitale economie en een vitale gemeenschap hebben elkaar nodig en versterken elkaar. Door de druk van

toenemende bezuinigingen dreigen veel voorzieningen in kleine kernen te verdwijnen. Dit leidt weer tot een vermindering van de leefbaarheid in deze kleine kernen. De bezorgdheid over de leefbaarheid van het platteland heeft geleid tot het ontstaan van nieuwe (bibliotheek-)concepten, zoals het Kulturhus. En zo wordt een bedreiging ook opeens een kans.

Inmiddels is de bibliotheek als (onderdeel van een) Kulturhus een bekend begrip. Oorspronkelijk komt het Kulturhus uit Denemarken, maar in Nederland is het uitgegroeid tot een veel breder concept. Niet alleen herbergt zo'n Kulturhus verschillende culturele voorzieningen (naar Scandinavisch model) maar het heeft ook een uitgebouwde community information, dat wil zeggen: informatie van en over de gemeenschap (naar Engels model) plus een toegevoegde Nederlandse

component: de – het kan bijna niet anders – zakelijke dienstverlening.

42

De bibliotheek in het Kulturhus kent ook een statisch deel en een dynamisch deel. Met het statische deel wordt de collectie media bedoeld (boeken, tijdschriften, dvd's, etc.) maar ook de toegang tot het internet met haar vele informatiemogelijkheden. Dat komt er allemaal. Daarnaast kent het Kulturhus een dynamisch deel dat wordt gevuld met allerlei activiteiten zoals een schrijversavond, de boekenweek en de kinderboekenweek, leesprogramma's, ook diverse culturele activiteiten, een discussiemiddag of een muziekoptreden. Juist in een tijdsperiode waarin onze samenleving steeds individueller is ingesteld, wordt tegelijkertijd de behoefte groter om samen te zijn met anderen, om op een vrijblijvende manier elkaar te ontmoeten en kennis te nemen van een breed scala aan verschillende uitingen van cultuur. Vanuit deze gedachte functioneert het Kulturhus als een centrale ontmoetingsplek voor de gemeenschap van Kootwijkerbroek.

Jaarprogramma

Voor de inwoners van Kootwijkerbroek wordt in de bibliotheek in het Kulturhus een jaarprogramma aangeboden. Dat willen we samen met andere organisaties oppakken. Dit programma bevat een doorsnede van de diverse cultuuruitingen, "voor elk wat wils", maar zoveel als mogelijk afgestemd op de gemeenschap van Kootwijkerbroek. Vanuit die gezamenlijkheid hoopt de bibliotheek een bijdrage te leveren aan een blijvend vitaal Kootwijkerbroek. De bibliotheek is gemotiveerd geraakt door het enthousiasme van Kootwijkerbroek. Niet alleen omdat het lezen zodoende voor iedereen bereikbaar blijft maar ook omdat de Kootwijkerbroekers elkaar in het Kulturhus kunnen ontmoeten, omdat er ideeën en ervaringen kunnen worden uitgewisseld en omdat men zich kan verrijken met cultuur.

Eric Worm

Directeur Bibliotheek Barneveld

Jacob Lamminga:

“Kinderen beleven veel plezier aan muziek”

43

Het AMV-onderwijs (algemene muzikale vorming) heeft een bijzondere plek in het muziekonderwijs van Muziekschool Barneveld. In de lessen leren kinderen veel nieuwe liedjes en leren zij ook spelen op Orff-instrumenten. Dit zijn: trommel, tamboerijn, triangel, bekken, woodblock, xylofoon, metallofoon, conga's, klokkenspel, enz. Al deze instrumenten worden in de AMV-les gebruikt. Verder is de AMV-les een goede start om een instrument te kiezen als voorbereiding op de muziekschool. In de loop van een jaar krijgen de kinderen alle instrumenten te zien en te horen. En ze werken ook mee aan de voorspeelavonden en aan de einduitvoering van de muziekschool.

We zijn heel erg blij dat we in het nieuwe schooljaar de AMV-les gaan geven in het Kulturhus. De AMV-les wordt gegeven door Inge Bouten op de maandagmiddag na schooltijd.

Tot nu toe werden deze lessen gegeven in de Koningin Beatrixschool. Daar zijn wij jarenlang gastvrij ontvangen. Het Kulturhus heeft veel mogelijkheden. Het zal straks ook mogelijk zijn om voorspeelavonden in Kootwijkerbroek te organiseren. Het is belangrijk voor de muziekschool om ook in de kleine kernen van de gemeente aanwezig te zijn. De AMV-les wordt gegeven in: Barneveld, Voorthuizen, Kootwijkerbroek en Garderen. En verder zijn we op een aantal basisscholen in de gemeente present met muzieklessen. Scholen kunnen kleine projecten aanvragen bij het Bureau Cultuureducatie.

Jacob Lamminga,
Muziekschool Barneveld



“Wonen in het appartementencomplex Schoonbeek is voor ons een goede oplossing”



Ze moesten allebei wel even aan het idee wennen, maar nu, na een paar maanden, beginnen mevrouw Morren (79) en haar zoon Eep (46) zich thuis te voelen in het wooncomplex Schoonbeek in het Kulturhus. Eep maakt gebruik van begeleid wonen en woont nu voor het eerst alleen, schuin tegenover zijn moeder. “Dat gaat heel goed”, vertelt mevrouw Morren. “Er zou toch eens het moment gekomen zijn dat het niet meer kon blijven zoals het was.”

Begin 2007 kreeg mevrouw Morren een telefoontje van huisarts Kroon met de vraag of begeleid wonen in het Kulturhus in Kootwijkerbroek niet iets was voor Eep. En of mevrouw Morren dan zelf ook niet naar het nieuwe complex wilde verhuizen? Eep: Ik zag er wel tegenop, alles is vreemd. Maar nu bevalt het wel.” Mevrouw Morren vult aan: “Ik was het nog niet zo van

plan, ik was nog aan mijn stekje gehecht. Maar toen Eep ging en ook al mijn burens hier naar toe verhuisden, heb ik toch besloten het te doen. En nu zou ik het niet meer anders willen.”

Dichtbij

Eep en zijn moeder wonen dus nu voor het eerst in 46 jaar niet in één woning. Dat was wel even wennen, vertelt mevrouw Morren: “Voorheen besteedde ik bijvoorbeeld meer tijd aan het eten, omdat je dan met z’n tweeën bent. Nu eet ik alleen, dat is niet zo leuk.” Maar Eep is niet ver weg, want zijn huis is enkele meters verderop. “Ik kan droog naar hem toelopen”, vertelt ze, wijzend op de regen die op de overkapping tikt, “dat is ook wel prettig. We lopen vaak naar elkaar toe om wat te halen, of iets van elkaar te lenen.”

Bijzonder

Daarnaast vinden ze het allebei wel een heel mooi plekje om te wonen. “Iedereen die hier komt, zegt dat het heel mooi is, dat vind ik ook wel. En ik voel me veiliger hier dan in mijn oude huis. Daar woonde ik op het laatst, toen Eep hier al zat, een tijdje alleen en dat voelde toch niet goed. Je hoort van die rare dingen. Hier zit je toch in een complex met allemaal mensen om je heen en straks is het ook helemaal afgesloten en is er een intercom”, vertelt mevrouw Morren. Kortom: Eep en zijn moeder vinden langzamerhand hun draai in het nieuwe Kulturhus: “Eigenlijk is het best wel bijzonder dat het allemaal zo kan”, besluit mevrouw Morren.



Een beeldmerk voor het Kulturhus Kootwijkerbroek

Het Kulturhus Kootwijkerbroek heeft een eigen beeldmerk gekregen. Dit beeldmerk is ontworpen door Lysander uit Kootwijkerbroek. In deze bijdrage vertelt Ben van Luttikhuisen van Lysander over het beeldmerk.

“Als Lysander werden wij in het voorjaar geprikkeld door een wedstrijd, uitgeschreven door de gemeente Barneveld: bedenk en ontwerp de namen en beeldmerken voor het Kulturhus, bestaande uit het Zorgkruispunt, De Essenburcht en appartementencomplex Schoonbeek. Als fullservice reclame- en mediabureau hebben wij onze wortels in Kootwijkerbroek en ons zodoende vol overgave op het project gestort. De verschillende participanten hebben uiteindelijk onder leiding van de gemeente Barneveld voor de door ons ontworpen beeldmerken gekozen. Bij deze, mede namens mijn collega's, nogmaals dank voor deze keuze.

Toelichting beeldmerken



Kulturhus Kootwijkerbroek

Aangezien er onder het Kulturhus Kootwijkerbroek meerdere zaken samen komen, is als uitgangspunt voor het beeldmerk gekozen voor een kruispunt. Bij het Kulturhus Kootwijkerbroek komen 't Zorgkruispunt, het appartementencomplex Schoonbeek en het dorps-huis De Essenburcht op één punt samen. Kortom, het Kulturhus Kootwijkerbroek kan gezien worden als het kruispunt waar genoemde onderdelen (wegen) samen komen.

Daarnaast zijn er met de kleur oranje en de wijze waarop de één na laatste letter is geschreven een verwijzing naar het officiële ontwerp/beeldmerk van het Kulturhus opgenomen.

Qua lettertypen is gekozen voor Bauhaus en Helvetica Neue. Het karakteristieke “Bauhaus” lettertype is gebruikt voor de namen en wordt gekenmerkt door de ronde vormen en openingen/witruimtes. De ronde vormen symboliseren de vooruitgang c.q. unieke en goede mogelijkheden die de samenvoeging van de verschillende onderdelen voor Kootwijkerbroek bieden. De witruimtes zijn openingen en symboliseren de toegankelijkheid van de verschillende onderdelen. “Helvetica Neue” is een schreefloos, rustig en strak lettertype en is gebruikt voor de onderschriften. Hierdoor vraagt het niet teveel aandacht, waardoor de namen beter tot hun recht komen.



't Zorgkruispunt

Voor 't Zorgkruispunt is qua beeldmerk gekozen voor een kruis. Dit enerzijds omdat het kruis een veelvoorkomend beeldelement is in combinatie met zorg (o.a. rode kruis, groene kruis) en 't Zorgkruispunt vervult onder meer op dit gebied een belangrijke rol. Anderzijds is het een verwijzing naar het woord en het feit dat zaken als een huisartsenpraktijk, tandarts en fysiotherapeut hier samen komen. Het algemene beeldmerk (4 beeldelementen met het kruis als witruimte) staat voor de binding met het “Kulturhus Kootwijkerbroek”. Qua kleur is gekozen voor rood. Rood staat voor warmte, geborgenheid en zorg en sluit daarmee aan op de rol van 't Zorgkruispunt.



De Essenburcht

De Essenburcht is onder andere een verwijzing naar het buurtschap “Essen” en voor het beeldmerk hebben wij ons zodoende ook op dit feit gefocust. In het beeldmerk staat het beeldelement met de grijs tint voor het betreffende buurtschap. De frisse lime groene kleur staat symbool voor het landschap (veel groen) van het buurtschap “Essen”.

watergang die langs het gebied loopt, als de voormalige boerderij ‘Schoonbeek’, die aan de Kosterijweg heeft gelegen. Wij hebben ons qua beeldmerk beperkt tot de watergang (beek) en dit eveneens tot uiting laten komen in de frisse blauwe kleur, die eveneens symbool staat voor het water”.

Ben van Luttkhuizen
Lysander



Schoonbeek

De naam “Schoonbeek” is evenals de weg “Schoonbeekhof” een historische verwijzing naar zowel de

De bouwers van het Kulturhus Kootwijkerbroek

Veel dank is verschuldigd aan de bouwers van het Kulturhus Kootwijkerbroek en ook wij complimenteren hen met dit fantastische resultaat:

- Topos Architecten B.V. te Waddinxveen
 - Witkamp Bouw B.V. te Almere
 - Elektro Technisch Installatiebedrijf Leerkes B.V. te Haarle
 - Dekkers Koelcombi Installatietechniek B.V. te Nijmegen
 - Centraal Bureau Bouwtoezicht te Arnhem
 - Merrem Building Solutions BV te Zaltbommel
 - Interieurbouw v.d. Most BV te Slagharen
 - Renselaar Horeca Apparatuur B.V. te Nunspeet
 - Bos Stoffeerbedrijf B.V. te Genemuiden
 - Atension Evenementen techniek te Stroe
 - Axess Liften B.V. te Barneveld
 - Bylaer advies- en tekenburo te Terschuur
 - Hopman ingenieursbureau B.V. te Haastrecht
 - Mobius Consult BV te Driebergen-Rijsenburg
 - Installatie Ontwerp Centrum B.V. te Ridderkerk
 - Slokker Bouwgroep, vestiging Apeldoorn
 - KONE B.V. liften en roltrappen te Den Haag
 - H. Verhoef B.V. te Kootwijkerbroek
- En alle onderaannemers en toeleveranciers.

Dank voor financiële steun aan het Kulturhus.



Het Kulturhus Kootwijkerbroek is gerealiseerd met financiële bijdragen van de provincie Gelderland, de Europese Unie en de gemeente Barneveld.

Het Kulturhus Kootwijkerbroek kan pas goed functioneren als de inrichting van de gebouwen aangepast is aan de eisen, die uit onze doelstellingen voortkomen. Dit feit is onderkend door onderstaande organisaties, die zich verbonden voelen met onze belangrijkste doelstelling, namelijk het bevorderen van de leefbaarheid in het dorp en de omgeving door het aanbieden van activiteiten op het gebied van ondermeer zorg, wonen, welzijn, medische en paramedische dienstverlening, educatie, maatschappelijke en mogelijk zakelijke dienstverlening.

De **Stichting Gezondheid- en Welzijnzorg Barneveld** heeft zich bereid verklaard om het bestuur financieel te ondersteunen in ons ouderenwerk d.m.v. de financiering van de inventaris van de huiskamer voor ouderen in ons Kulturhus.

Stichting **Fortis Fonds Barneveld & Omstreken** heeft de inrichting van de foyer financieel mogelijk gemaakt.

Het **Oranjefonds** heeft de inrichting van de toneelzaal financieel mogelijk gemaakt.

Het bestuur van **Stichting Internationale Ballonfiësta Barneveld** heeft het Kulturhus in Kootwijkerbroek als één van de goede doelen aangemerkt voor het Ballonfiësta van 2008. Mogelijke giften, afkomstig van dit zomerevenement, zullen door het Kulturhus worden aangewend voor de inrichting van een hobbywerk-

plaats, waar zowel ouderen als jongeren uit Kootwijkerbroek gebruik van kunnen gaan maken.

De heer **Wouter van Manen** uit Barneveld heeft een zandstenen Gijsen schouw geschonken en tevens is een haard aangeboden door **Haardencentrum Hoevelaken**.

Met het **Liefonds/Rabo** en andere partijen zijn wij nog in gesprek over mogelijke donaties t.b.v. de inrichting van ons jeugdthunk, kinderspeeltoestellen en

G. Schut,
voorzitter Vereniging "De Essenburcht",
Kulturhus Kootwijkerbroek

de verfraaiing, resp. aankleding van het wooncentrum en de tuin.

Hierbij danken wij de besturen van bovengenoemde organisaties voor hun belangrijke financiële bijdragen en tevens voor het vertrouwen dat zij in ons hebben gesteld om het Kulturhus tot een succesvol centrum in Kootwijkerbroek te maken, waar alle inwoners van ons dorp van zullen kunnen profiteren en waar zij graag zullen komen en verblijven.

N.P.J. van den Brink,
voorzitter Raad van Participanten,
Kulturhus Kootwijkerbroek

Een woord van dank

Vanaf 2003 heeft een werkgroep van de 5 participanten, structureel aan het samenwerkingsproject gewerkt, dat op 10 juli 2008 als het Kulturhus van Kootwijkerbroek officieel zijn deuren heeft geopend. Deze initiatiefnemers zijn (alfabetisch): Gemeente Barneveld, Woningstichting Barneveld, Vereniging "het Dorpshuis", huisarts drs. D. Kroon en Vereniging Plaatselijk Belang Kootwijkerbroek en Omstreken. Een groepje zeer gemotiveerde en creatieve mensen heeft in de werkgroep dit prachtige project tot werkelijkheid gemaakt. Dat ging niet altijd gemakkelijk, want een project van deze omvang zit ingewikkeld in elkaar en heeft vele aspecten. Toch zijn er steeds oplossingen voor problemen gevonden en niet op de laatste plaats, omdat de samenwerking in de groep zeer hecht was en de deelnemers doordrongen waren van de gemeenschappelijke belangen.

De realisatie van het Kulturhus was niet alleen een kwestie van samen in een gebouw trekken. Het was en is ook de wil om onder een bezielende leiding een gezamenlijk programma te realiseren op een gezonde financiële basis. Al de hieraan verbonden juridische, procedurele, organisatorische en financiële zaken zijn in de afgelopen jaren aan de orde geweest en hebben uiteindelijk een plaats gekregen in een passende structuur en organisatie en nieuwe, doelgerichte Kulturhusgebouwen.

Graag wil ik hierbij de collega's in de werkgroep - en in andere hieraan verbonden samenwerkingsverbanden - bedanken voor de goede samenwerking en hun grote inzet om ons gezamenlijk doel - het Kulturhus - te bereiken: Jacques van Mourik, vele jaren onze bevlogen voorzitter

en zijn opvolger vanaf 2006: Sybold Herder, die de verdere ontwikkeling en afronding van het project op een professionele en creatieve wijze voortreffelijk heeft geleid. Verder Gijs Schut, Dirk Kroon, Jos Meesters, Jan van der Burg, Els van Daal, Ton van de Belt, Evert van de Beek, Evert-Jan Bos, René Jongman, Bertil Rebel, Aart Dangremond en onze vaste secretariële assistenten: Esther Kater en, later, Regina van Druten. De energie en de betrokkenheid van deze mensen waren en zijn eindeloos: er werden grote prestaties geleverd en het was een plezier om met hen te werken.

Ook een woord van dank aan het college van burgemeester en wethouders, in het bijzonder aan de wethouders, die het project door de jaren heen politiek hebben begeleid, en aan onze huidige project-wethouder, drs. L.A. Verweij. Verder dank ik de gemeenteraad en de provincie Gelderland voor de nieuwe kansen die Kootwijkerbroek zijn geboden door het huidige dorpsontwikkelingsproject, waarvan de uitvoering dit jaar gaat beginnen en de combinatie hiervan met het Kulturhus. Onze overheden hebben de vitaliteit van Kootwijkerbroek herkend en hierin geïnvesteerd. Dit

alles is een erkenning van het bestaansrecht van ons dorp, dat een geschiedenis heeft van hardwerkende mensen, een geschiedenis die nog verder teruggaat dan 1665, de datum op de oude landkaart in de beroemde Blaeu Atlas.

Niek van der Brink

Voorzitter Raad van Participanten Kulturhus Kootwijkerbroek



 KULTURHUS
KOOTWIJKERBROEK

 DE ESSENBURCHT
KULTURHUS KOOTWIJKERBROEK

 SCHOONBEEK
KULTURHUS KOOTWIJKERBROEK

 'T ZORGKRUISPUNT
KULTURHUS KOOTWIJKERBROEK

